

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (3Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ)

Τήν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου, 19^{ης} Νοεμβρίου/ 2ας Δεκεμβρίου 2017, ἔλαβε χώραν εἰς τήν αἴθουσαν Συνελεύσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἡ ἐπίσημος Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς εἶχεν ἐπιμεληθῇ κυρίως τριῶν θεμάτων, τοῦ μοναχισμοῦ, τοῦ γάμου καί ἐσωτερικοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας.

Εἰς ταύτην οἱ Προκαθήμενοι τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν κατὰ τήν τάξιν τῶν Διπτύχων προσεφώνησαν τοὺς Συνοδικούς: ὁ Οἰκουμενικός Παναγιώτατος Πατριάρχης διὰ Μηνύματος Αὐτοῦ, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος αὐτοπροσώπως, δωρίζων τό ὠμοφόριον τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου Πηγά, τό ὁποῖον οὗτος ἔφερε, ὅταν ὑπέγραψε τήν θεσμοθέτησιν τοῦ Πατριαρχικοῦ θεσμοῦ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἐπὶ Πατριάρχου Μόσχας Ἰώβ, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος Γ' αὐτοπροσώπως διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐχούσης ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν

κ. κ. Κύριλλε, ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος,

Ἀφιχθέντες ἐκ τῆς ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ εἰς τήν ἀγιοτόκον πολύπαθον γῆν τῆς Ρωσίας, μεταφέρομεν πρὸς Ὑμᾶς καί τήν περί Ὑμᾶς Ἱεράν Σύνοδον τῶν πεφιλημένων Ἀρχιερέων, καθὼς καί εἰς τὰ πλήθη τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὀρθοδόξων Ρώσων τό ἐλπιδοφόρον διαχρονικόν μήνυμα τοῦ ἐν τῇ Βηθλεέμ γεννηθέντος Κυρίου τῆς δόξης καί ἐν τῇ ταπεινῇ γῇ τῆς Παλαιστίνης πολιτευθέντος Θεανθρώπου Χριστοῦ. Ἐπευλογοῦμεν τοὺς ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς ἡμῶν, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου.

Διάγοντες περίοδον πνευματικῆς προετοιμασίας διὰ τὰς ἐπικειμένους ἑορτάς τῆς Χριστοῦ ἐπιφανείας, εἰς ἣν ὁ ἱερός ὑμνωδός μετὰ δαψιλείας μυσταγωγεῖ σταδιακῶς τὸν νοῦν καί τήν καρδίαν τῶν πιστῶν εἰς τό «πάντων καινόν καινότατον μυστήριον», ἦτοι τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου, συναισθανόμεθα ὅτι ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἀνθρώπου συντελεῖται πρωτίστως διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου, ἀναμιμνησκόμενοι, κατὰ τὰς ἱεράς αὐτάς συνάξεις μνημοσύνου καί μνήμης, τήν πρόσφατον ἐπώδυνον ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς παροικούσης εἰς τήν Ρωσίαν. Ἐξ ἄλλου αἱ ἐορταί τοῦ Δωδεκαημέρου, πρὸς τὰς ὁποίας ἡ Τεσσαρακοστή τῶν Χριστουγέννων κατατείνει, συνυφαίνονται καί μέ μνήμας μαρτύρων, ὡς τῶν μυριάδων νηπίων, ἅτινα ἐσφαγιάσθησαν ἀδίκως ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου διὰ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, καθὼς καί ἐκείνης τοῦ πρωτομάρτυρος καί

ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ὅστις κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μαρτυρίου, τό συντελεσθέν ὑπὸ πεπωρωμένων ὁμοεθνῶν αὐτοῦ, εἶδεν ἀνεωγμένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θεοῦ Πατρὸς τὸν δεδοξασμένον Χριστόν. Ἡ θεὰ τοῦ ἀρρήτου καὶ ἀκτίστου θεοῦ φωτὸς ἦτο διὰ τὸν μάρτυρα Στέφανον ἡ λύτρωσις. Τοιαύτας θείας ἐλλάμψεις ἔζησαν ἐσχάτως καὶ πολλοὶ νεομάρτυρες τοῦ ρωσικοῦ γένους.

Οἱ θύται τῶν μαρτύρων οὐδέποτε κατενόησαν ὅτι ὁ θεὸς ἡμῶν δοξολογεῖται ὑπὸ μυριάδων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ ὑπὸ τῶν στρατιῶν τῶν μαρτύρων, οὔτε ὅτι ὁ θεὸς ἡμῶν φανεροῦται ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἡ εἰρήνη καὶ ἡ εὐδοκία τῶν ἀνθρώπων. Τό μαρτύριον εὐρίσκεται εἰς τό κέντρον τῆς πνευματικῆς ζωῆς, καθ' ὅσον οἱ μάρτυρες, κατὰ τὸν ἡγαπημένον τοῦ Κυρίου μαθητὴν Ἰωάννην τὸν θεολόγον, «ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου» (Ἀποκ. 7, 14). Οὗτοι «εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτόν» μετὰ παρρησίας αἰωνίως. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου θρόνου θεὸς προστατεύει τοὺς δούλους Αὐτοῦ «ἀπὸ πᾶν καῦμα» ἡλίου, ἥτοι τῆς μοχθηρίας καὶ τῆς δολιότητος τῶν «κοσμοκρατόρων τοῦ αἰῶνος τούτου» (Ἐφεσ. 6, 12), διότι «τό Ἀρνίον τό ἀνά μέσον τοῦ θρόνου» ὁδηγεῖ αὐτοὺς ἐπὶ «ζωῆς πηγὰς ὑδάτων» πολλῶν (Ἀποκ. 7, 15-17). Οἱ μάρτυρες ἰκετεύουν τὸν θεόν, ἵνα ἐξαλείψῃ διὰ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ τὴν κακίαν τοῦ κόσμου καὶ ἐπικρατήσῃ τό θεῖον ἔλεος, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ ὑπεράνω ὅλων τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων καὶ νοουμένων θεοῦ: «ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινὸς οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τό αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς» (Ἀποκ. 6, 10).

Δοξολογοῦμεν τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον θεόν, διότι αἱ προσευχαί τῶν μυριάδων νέων Ρώσων μαρτύρων, οἵτινες εἰς οὐδὲν ἐστέρησαν τῶν ἀρχαίων, ἠλευθέρωσαν ἐκ τῆς δυναστείας τὴν Ἐκκλησίαν Ὑμῶν καὶ κραταιώνουν αὐτήν, πορευομένη οὕτω πως πρὸς τὰ ἔσχατα, λελαμπρυσμένη, καθὼς θέλει αὐτὴν ὁ Κύριος, ἀκτινοβολοῦσαν τὴν δόξαν τῶν ἁγίων μαρτύρων.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἐξιδιασμένως καυχᾶται, ὡς ἡ μήτρα τοῦ μαρτυρίου, διότι ἐν αὐτῇ «ὁ ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων ... ἐγένετο ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ», δηλαδή ὑπέστη τὸν πλέον εἰδεχθῆ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν θάνατον, ὑποδεικνύων πρῶτος τὴν ὁδὸν τῆς ἄρσεως τοῦ σταυροῦ, «διό καὶ ὁ θεὸς ὑπερύψωσε αὐτόν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τό ὑπερπᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ Πατρὸς» (Φιλιπ. 2, 6 – 11).

Κατὰ τὸν μέγαν διδάσκαλον τοῦ μοναχισμοῦ καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου δόγματος θεόδωρον Στουδίτην, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην ἐωρτάσαμεν πρό ὀλίγων ἡμερῶν, πάντα τὰ ὄντα ἀλλὰ καὶ ἡ κτίσις ὁλόκληρος θά κάμψουν τό γόνυ, ὅτε ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως θά ἀφανισθῇ ἡ ἁμαρτία, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ ἁμαρτία στερεῖται ὑποστάσεως· «... ὡς οὐ τι τῶν ὄντων οὔσα, ἀλλὰ παρυφιστάσα καὶ δημιουργηθεῖσα τῇ τοῦ πράξαντος προαιρέσει». Τότε θά παραμείνουν εἰς τὴν ὑπαρξιν μόνον τὰ δημιουργήματα τοῦ θεοῦ, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπόστασιν, καὶ οὐχί ἡ ἀνυπόστατος ἁμαρτία. Μάλιστα, «αἱ παρατραπεῖσαι ψυχαί, ἀφοῦ διέλθουν τοὺς πάντας αἰῶνας καὶ μὴ εὐρίσκουσαι στάσιν, θά ἔλθουν εἰς τὸν θεόν, τὸν μὴ ἔχοντα πέρας, καὶ οὕτω τῇ ἐπιγνώσει, οὐ τῇ μεθέξει, θά ἀπολάβουν τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ἥτοι θά ἀποκατασταθοῦν εἰς τό ἀρχαῖον καὶ θά ἀναγνωρίσουν ὅτι ὁ θεὸς δέν εἶναι αἷτιος τῆς ἁμαρτίας» (PG 99, 1500D – 1501B).

Τοιαύτην κυριαρχίαν ἔχει ὁ ὑπερυψωθείς Κύριος καὶ τοιαύτην ἰσχύν ἔχει τό

σχέδιον τῆς ἀφάτου θείας Οἰκονομίας. Κατά τόν ὑμέτερον θεολογοῦντα φιλόσοφον Ν. Μπερδιάγεφ, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀκλονήτου ἐρείσματος ἀνυψοῦται ἡ δύναμις τοῦ βασιλείου τοῦ Πνεύματος ἔναντι τοῦ βασιλείου τοῦ Καίσαρος. Εἰς τήν ἱστορίαν ἡ Ἐκκλησία ἐβίωσε πολλάκις τήν ἐπικράτησιν τοῦ βασιλείου τοῦ Πνεύματος. Ἐν προκειμένῳ, τοῦτο ἐπιβεβαιώνει ἡ σύγχρονος κατάστασις τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων καί ἄλλων Ὁρθόδοξων Πατριαρχείων καί αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Οἱ διωγμοί παρῆλθον καί ἡ Ἐκκλησία ἀνεδείχθη δι' ἄλλην μίαν φοράν «ὡς χρυσός ἐν χωνευτηρίῳ». Σήμερον, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καλεῖται καί πάλιν νά μαρτυρήσῃ τήν ἀλήθειαν εἰς ἕνα κόσμον ἐκκοσμικευμένον, τόν ὁποῖον προωθεῖ ἡ λεγομένη Παγκοσμιοποίησις. Ὅπως ἔχει ἐπισημανθῇ ὀρθῶς εἰς τήν πρόσφατον Ἀγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Κρήτης: «Κατά τούς χρόνους τούτους τῆς ἐκκοσμικεύσεως, ἰδιαίτερος προβάλλει ἡ ἀνάγκη, ὅπως ἐξαρθῇ ἡ σημασία τῆς ἀγιότητος τοῦ βίου, ἐν ᾧ τῇ τῆς πνευματικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τόν σύγχρονον πολιτισμόν... Ἡ Ὁρθόδοξος παράδοσις, διαμορφωθείσα διά τῆς βιώσεως ἐν τῇ πράξει τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν, εἶναι φορεῦς πνευματικότητος καί ἀσκητικοῦ ἡθους, τό ὁποῖον δέον νά ἐξαρθῇ καί προβληθῇ ὅλως ἰδιαίτερος κατά τήν ἐποχὴν ἡμῶν». Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι ὀφείλομεν ἐν ἐνότητι νά μαρτυρήσωμεν μετὰ δυναμισμού τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, γινόμενοι οὕτω πως «τό φῶς τοῦ κόσμου» καί «τό ἄλας τῆς γῆς». Εἶναι ἐξόχως σημαντικόν οἱ πιστοί νά κατανοήσουν ὅτι ἀφετηρία διά τόν ἐπανευαγγελισμόν εἶναι βεβαίως ἡ ἐνότης καί ὁ σεβασμός εἰς τούς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς, πρωτίστως τοῦ Συνοδικοῦ. Ἡ Σύνοδος ἐκάστης Ἐκκλησίας εἶναι τό τεταγμένον ὑπό τοῦ Θεοῦ ὄργανον, κατά τήν Ἀποστολικήν παράδοσιν, νά κατευθύνῃ τό ποιμαντικόν καί ἱεραποστολικόν ἔργον.

Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφέ,

Γνωρίζομεν ἐκ προσωπικῆς ἐμπειρίας τήν εὐαίσθητον ρωσικὴν ψυχὴν, μαρτυρουμένην ὑπό τῶν χιλιάδων προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι κατ' ἔτος φθάνουν εἰς τὰ ἱερά σεβάσματα τῶν Ἀγίων Τόπων. Οἱ Ρῶσοι Ὁρθόδοξοι ἐναποθέτουν τὰ μύχια τῶν καρδιῶν των, οὐκ ὀλίγας φορές μετὰ δακρύων, πρωτίστως ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου. Ἡ βαθυτάτη πίστις αὐτῶν τῶν γνησίων πιστῶν ἀφήνει τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας ἐκστατικούς. Ἡ ἐκ βάθους ψυχῆς καί μεθ' ὑπομονῆς ἔκτασις τῶν ψυχῶν ἡμῶν πρὸς τόν Πανάγαθον Θεόν νικᾷ τό ἔλεός Του.

Καλούμεθα, λοιπόν, ὅλοι, κληρὸς καί λαός, νά ἀκολουθήσωμεν τό παράδειγμα τῶν ἁγίων, συστοιχοῦντες εἰς τήν διαχρονικὴν προτροπὴν τοῦ Ψαλμωδοῦ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν: «Υπόμεινον τόν Κύριον ἀνδρίζου καί κραταιούσθω τῇ καρδίᾳ καί ὑπόμεινον τόν Κύριον». Ἡ τοιαύτη ἀναμονή τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ θεοδίδακτος στενὴ ὁδός διὰ τήν νίκην τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου καί ταυτοχρόνως ἡ δημιουργικὴ πορεία πρὸς τήν ἀληθινὴν θεολογίαν, τήν ὁποίαν ὁ κόσμος ἔχει ἰδιαίτερος ἀνάγκη διὰ τόν δοξασμόν τοῦ Θεοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐξέφρασεν ἐπίσης εὐχαριστίας πρὸς τόν Πατριάρχην Μόσχας κ. Κύριλλον καί τόν Πρόεδρον κ. Πούτιν διὰ τήν συμπαράστασιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τὰς προσπάθειάς τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστώτος τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱερουσαλὴμ καί τῆς προστασίας τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ὅμοίως προσεφώνησαν: ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης δι' ἀντιπροσώπου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ. Εἰρηνάιος αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος

Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Δανιήλ αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Βουλγαρίας κ. Νεόφυτος δι' ἀντιπροσώπου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Σάββας αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τσεχίας καὶ Σλοβακίας κ. Σβατισλάβ αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ αὐτοπροσώπως κ. Τύχων.

Μετά ταῦτα, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος εὐχαριστῶν ἕνα ἕκαστον τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς καὶ ἕνα ἕκαστον τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὴν ὑπογράμμισιν τοῦ ρόλου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Ἱερομάρτυρος Ἀγίου Πατριάρχου Τύχωνος εἰς τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Πατριαρχικοῦ θεσμοῦ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐκήρυξεν τὴν λύσιν τῆς Συνεδρίας ταύτης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```